

Felelős szerkesztő:

HALÁSZ IMRE.

Szerkesztőségi iroda:

Franklin-Társulat épületében (egyetem-utca 4).

Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez intézendők.

Székfoglalás körüli panaszok a szerkesztőségnek küldendők b.

KÖZÉRDEK

előfizetési ára:

Egy hóra 1 frt 80 kr.
Negyedévre 5 " "
Félévre 10 " "
Egy évre 20 " "

Gyűjtőknek minden tíz példányra egy tiszteletpéldány jár.

Budapest, február 11.

A költségvetés általános tárgyalása véget ért. Két hétig folyt fölött az eszme- és szóharca. Magas hullámokat vert a vita, mindennap újabb és újabb politikai érdekek birt. A szónokoknak egy hosszú sora vett részt benne; nyilatkozott az országban létező minden nemű árnyalat.

És az eredmény? Az, hogy a költségvetés a részletes tárgyalás alapú elfogadottól oly imponáló többség által, a milyen alig volt a pártfegyelmeknek és a pártellenek legvirágzóbb korszakában is, és, hogy egy oly miniszteri válság előestéjén állunk, mely a femálló pártoknak lényeges újalakulására vezetett, egyelőre a Házban, és csakhamar az országban.

A legközelebbi napok alatt lefolyt események még sokkal közelebb vannak, mintsem azoknak részletes recapitulációjával foglalkozni kellene. Ezen élénk és nagyfontosságú vitából Tisza Kálmán nagyjelentőségű elhatározása magaslak ki leginkább; az az elhatározás, mely a közjogi oppositívban egyelőre fegyverszünetet jelez. E nagyjelentőségű tényről számolnia kell a Deák-pártnak s a kormányának. És figyelmére méltó a koronának is. Számolni kell e tényvel; meg kell fontolni, hogy mennyiben értékesíthető ez az ország érdekében javára?

A kormány ma az ülés után minisztertanácsot tartott, melyben a kormány valamennyi tagja aláírta lemondását. A miniszterelnök ma este Bécsbe utazik, hogy jelentést tegyen a koronának. Az elhatározás első sorban a koronától függ és azon tisztelettel fogva, melylyel a korona ezen joga iránt viselkedik; nem talogattat az idő szerinti egyik kombinációnak esélyeit sem.

Nincs kétségünk, hogy ő felsége, kitől most az elhatározás függ, s ki határozott alkotmányos érülettel már nem egyszer bebizonyította, alkotmányunk szellemében és a parlamentáris rendszer javára fog dönteni; s hogy a korona — mely távol a pártusáktól, mely minket, kik ezekhez közel állunk, lehet hogy elfogultat tész — meg fogja találni a megoldás leghelyesebb kulcsát, s a legegyszerűbb módot, mely a most már nagyon is zavaros helyzetből kivethet.

Bajainkban, melyekben gazdagok

A MÁSKOK PÉNZE.

REGÉNY.

Írta: GABORIAU ÉMILE.

Franciaából fordította: ZICHY CAMILLA.

I. Az első fejelet.

XVI.

Favoral ur marasztása dacára, Costeclar ur visszavonult, még pedig nem megfogadhatatlanul, a mint első perczben lehetett.

Bármennyire bizott érdemeiben, kénytelen volt az elvitatathatatlant ténny beismerni, hogy Gilberte kisasszonyt nem volt szerencsésje.

Másrészt azonban tudá, hogy a ház ura érdekeit pártolja, s hízeltet magának azon észrevétellel, hogy a vendégekre is igen előnyös hatást gyakorolt.

Ennél fogva, gondola, ha én távozom leg hamarabb, a hátramaradók dicsérettel fognak elhalmozni, a kis leányt megelégedik és egyuttal észre térítik.

Nem számított rosszul. Desclavettesnek a kéro urias modora teljesen elbájolta e Desclavettes ur nem róstele bevallani, hogy ritkán találkoztak emberrel, ki ennel jobban tetszett volna neki.

A többiek, Chapelain ur és Desormeaux apó, valószínűleg nem osztottak e túlságos optimizmust, azonban Costeclar ur szászert tallérnyi évi jövedelmét, sajátoság módon változtatott élelétátsáson.

Ha úgy tetszett nekik, mintha bizonyos nyugtalanító vonásokat felezték volna fel a kéroben, másrészt teljes bizalommal viselkedtek Favoral barátjuk óvatos ügyességében és előrelátásában.

vagyunk, a zavarban, melyet a politikai tényezők maguk teremtettek, van mégis egy kincsünk, egy szerencsés is: a királynak bizalma e nemzethez, és teljes alkotmányos érület.

Rendületlen hittel és teljes bizalommal várjuk be a korona elhatározását; azt óhajtva, azt remélve, mit minden hazafinak óhajtania kell, — hogy a válság minél hamarabb véget érjen, s hogy a megoldás az állandóság jelle gével bírjon.

Bittó miniszterelnök a ma esti vonattal szándékozik Kovács László háznagy kíséretében Bécsbe utazni, hogy a helyzetről a koronának jelentést tegyen. Minthogy pedig félt, hogy a hófogatat a közlekedést megakadályozta, esti 7 órakor táviratoztatt a pozsonyi és narchegyi állomásokra, vajjon járható-e az út; a választó függ, hogy ma vagy holnap indul utra.

A sajtónak az a része, mely talakodva hajhászta a mostani kormány kegyét, meg ezt hatalmasnak látta, már megkezdte a lépelő miniszterek sárral dobálását. A piszkos hajná azzal kezdődik, hogy rá fogják a kormányra, hogy erővel nyújta a költségvetési vitát, csakhogy életét egy kissé meghosszabbíthassa. E journalistikai eljárás nem lehet meg senkit, ez már régi praxisa az illetőknek Schmerlingtől kezdve Bittóig. Az ostromba vád, mely a lépelő kormány ellen emeltek, nem érdemel ezafolatot, mert a miniszterelnök minden képtel s hátsó gondolatot kizáró mai országgyűlési nyilatkozatát még személyes ellenfelei is kénytelenek correctnek elismerni.

Találkozik a miniszterelnök a monoki egyik conservatív képviselővel a ház folyosóján s így szól hozzá: „meg lehet mi is leszáni még ellenék valaha, de arról biztosítalak, hogy nem utánokozni banneteket, s nem hátulról, hanem előlről fogunk támadni. Nem árt, ha ezt bizonyos lapok patronusával is tudatod.”

Azon hír, hogy Tisza Kálmán parlament nyilatkozata folytán a balközép kebelében dissidens elemek is támadnak, az „Ellenők” minden tagadása daczára valószínű kezd. Ragályi István, eddigi a balközép tagja, az „Egyetértés”-ben a balközép zépi kör elnökehez intézett levelét teszi közzé, melyben a körből való kilépését tudatja. E lépésnek indoklást az hozza föl, hogy ő még mindig a bihari pontok álláspontján áll, melyet a balközép Tisza legújabb nyilatkozata folytán elhagyott.

Bécs, febr. 10. (Eredeti levél). — Salvator János toscanai főhercegnek a tüzéségtől a gyalogsághoz való áthelyeztetése és állítólagos házi fogsága oly intézkedések, melyek a hercegnek „észrevételek a tüzéség szervezetről” című rőpirat

bizonyára tudta miért és jól ösmerte emberét. . . . S végre, vannak bizonyos családi viszonyok, melyekőt az okos ember úgy óvakodik, mint a pestistől, s ha házasságról van szó, ugyancsak bátor ember az, ki nyíltan mellette vagy ellene mer nyilatkozni.

Nem is volt, ki szót mert volna emelni, csak Desclavettes asszony. Kezei között támogatva Gilberte kisasszony kezét, édeskésen, mondá:

— Engedje, hogy megdorgáljam, kedves kis leányom, hogy a szegény fiatal embert, ki annyira tetzesni óhajtott volna magának, ily módon fogadja . . .

Anyját kivéve, ki félénkebb volt, sem hogy pártját merve volna fogni, és fivérét, ki nem szóllatott bele, a fiatal leányt senkit sem látott a szulban, ki nyíltan, vagy hallgatva ellene ne lett volna.

Megvillant agyában az eszme, hogy itt mindenki előtt, merészen ismételje azt, mit atyjának határozottan kijelentett, hogy t. i. férjhez nem megyen, s hogy nem is fog férjhez menni, miután nem tartozik azon szegény bátorság- és erőnlékű leányokhoz, kiket fehérbe öltöztetnek és akarukat ellenére a templomba hurcolnak.

Ezen őszinte nyilatkozat jellemével megegyezett és jól esett volna neki. Egy vézes s tán lealzó jelenet kilátása visszajártatódta. A ház legmeghibtebb barátjai sem ismerék annak sajgó sebeit.

Barátjai előtt Favoral ur mindig tettett, hangját mérsékelé és arcját kedélyes mosolylyal kendőzte.

Szükséges volt e hát, hogy ő egyszerre elárulja az igazat? . . . — Gyermekes könnyelműség, ha egy becsületes, derek embert, ki szászert hallert keres évenként, így elidegenít magától, folytatja a volt bronzkereskedő, ki előtt az ily magaviselet, valóban, nyomorult pénzértései bűnök láteztak.

tával közvetlenül összefüggnek ugyan, de ő felsége által egészen önként és minden külső befolyás nélkül tetteket. Ez ügynél határozottan constatalandó, hogy a német kormány részéről akár közvetve, akár közvetlenül egy árva szó sem nyilatkoztatott a rőpirat tartalmára vonatkozólag. Sőt a német nagykövet Schweenitz tábornok társadalmi érintkezésnél is szorgosan kerülte e nevezetes enunciatió megemlítését. Anál magasabbra becsültek Berlinben, hogy legfelsőbb helyen a császári család egyik tagjától származott nyilatkozatot oly élesen kárhoztatták és ezt oly félreérthetetlen módon nyilvánossá is teszik.

A németbirodalmi lapok határozottan visszautasítják a kérdéses főhercegi rőpiratnak azon pontját, melyben Németország Ausztria ellenében annektálási vágyakkal gyanusítattik.

A „Kölnische Ztg.” következő jelentőségűteljes nyilatkozatot tesz ama vád ellen:

„Hol van egész Németországban oly párt, mely sovár kézzel a habsburg örökös tartományokhoz akarja nyúlni? Ellenkezőleg, mindig elismerték emleltben és 1866 óta a gyakorlat által is megörösítettnek találtak, hogy Ausztria és Németország rosul férnek ugyan meg egy házban, de jó szomszédok és barátok. Az Ausztriában élő 8 milliónyi németek úgy össze vannak forrva a szlávokkal és magyarokkal, hogy ezektől el nem választhatók. Ma is érvényes az a régi mondás, hogy ha osztrák császárság nem léteznék, létesíteni kellene azt. Ausztria szükségese az európai béke, de különösen a szűkséges Németország számára.

A míg a német elem legalább a császári palotában vezérbefolyást gyakorol, Németország legtermészetesebb és legbiztosabb szövetségesét Ausztria képezi. Ezt látta az utolsó francia háború alkalmával. Persze létezett egy párt, mely akkor Franciaországgal kaczerkódott s azért szívesen síkra szállt volna, hogy Poroszországon bszut állhasson Sadowaért. — Ugylátszik, e párthoz tartozik Salvator János főherceg is, és rőpirata nevezetes, mert bizonyos arra, hogy ugyanazon párt kézi Országgyűlés is kaczerkódnai, ha ezzel kedvencé szeméjét, bszut állni Poroszországon, elérhetni váli. Felélt, hogy Németország és candelája lözveitett ki Ausztria és Országgyűlés kibékülése. Ha e párt az utonnan szerzett, Ausztriára néve oly fontos barátságot azonnal arra akarja felhasználni, hogy közösen rá lehessen rohamni Németországra, — a régi gúnyos nézet „az osztrák hálaajánló” új megörösített nyerne. De emyire nem jut a dolog egykönnyen. A Berlinben 1872-ben kötött háromeszárszövetség ezalját, mely a béke fenntartása, eddig, és különösen a török-montenegrói viszályok alkalmával, oly örövendetesen valósította, hogy a három udvarnak egyformán óhajtatnia kell az eddigi „egyetértés” fenntartását. Hogy e jó egyetértés valóban továbbra is fennáll, azt berlini mervádok között határozottan erősítik. Nem akarják megengedni, hogy Radovits urnak pétervári küldetését, melynek célja a német követet ennek teljes felgyógyulásaig helyettesíteni, Német- és Országgyűlés között egy kis lehangolttság jele volna. Azt állítják, hogy Németországnak egyedüli szándéka oly fontos állomáson

Simonyi Ernő zárbeszédét kívánt tartani. Egy vaskos kötet jegyzet fekkölt előtte és a budget-vita folyamában felmerült tárgyalhatna, a mi fölött Simonyi elbeszélést két ülesen át a maga egyhangy conversáló modorában. — De a ház nagyon türelmetlen volt; és Simonyi Ernőnek utóvégre is volt annyi érteke, hogy „egy rövid félóra” után beléte, miszerint az áramlat ellen nem lehet uszni; s bevégezte beszédét.

A „zárbeszéd” joga illette meg még Tisza Kálmánt. Nagy értekel, feszült kíváncsisággal hallgatta a ház. A képviselői padok zsufoltak voltak, és

gyonokat, örült volna az, ki nem biztosítaná övének a mindennapi kenyeret, s önmagának az ubóli kezdetnek szükséges eszközöket. Thaller báró sem eszelekedett másként, s ha ma szerencsétlenül járnai üzetében, a bírónéknak még mindig szép vagyona maradna, melyből bőven eláthatná családját . . .

Desormeaux apó tán az egyetlen volt a társaságban, ki ezen elvet nem fogadta el feltétlenül s le nem rakta a fegyvert, a mindenható érv előtt: „Most így tesznek!”

De ő bölcsébb volt, s magában gondola, hogy bolond az, ki nem él korával. Egy nyugodott tehát a mondotakban s csak azt jegyezte meg:

— Hm! Thaller báró hitelezői tán nem fogják egészen hibátlanul elismerni ezen eljárás módot.

Chapelain ur nevetett. — Akkor pörbe fogják, szólt. Perlekedni mindig lehet. Csakhogy, ha jól csinálják az aktákat . . .

Gilberte kisasszony elémült. Felmerült emlékeiben Marius de Trégars, ki koldussá lett, anyja vagyonától is megfosztá magát, csakhogy atyja tartozásait lerója.

Mit mondana, gondola a leány, ha ily elveket hallana?

A Kölesönös hitelbank pénztárnoka folytató . . . — Mindenesetre én is megrovom a csalás minden nemét. De állítom és hiszem is, hogy oly ember, ki husz évig dolgozott, jógaon követelheti nejtől, hogy bizonyos biztosító intézkedéseket tegyen, melyek azt a pénzt, mely utóvégre is az övé, és övének javára van szánva, megvédi az események változékonysága ellen.

E nyilatkozat az estélyt befejezte. Késő volt már. A szobai vendégek szűk felöltőket felvenni.

Távozás közben Desclavettes asszony megezőlalt: — Látott már valaki ilyen leányt, mint az a kis Gilberte! mondá. Ah! Ha leányom volna, ugyancsak nem tüném az ilyen bo-

nem maradni hosszabb időn át képviselő nélkül és oda oly férfit helyezni, ki személyes érdemei és a keleti kérdésre vonatkozó ügyek beható ismerete által kiválik. Mindezen okokból, Salvator János főherceg iratának nem tulajdoníthatunk nagy fontosságot.

A „Kreutz. Ztg.” így szól: Nincs rendjén, ha egy uralkodó család tagjai külföldre felutaztatnak a magas politikai és rőpiratokban a hivatalos kormánypolitikával szembeállítják a magokét. Minthogy azonban Salvator János ez irányú magatartása, úgy látszik, szolgálati uton kigazgatott, a kérdés ez oldalról melőzhetjük. Fontosabb, hogy a főherceg a „porosz-német birodalom”-ra „expansiv törekvéseket” fog, melyek szerte az osztrák monarchia integritását veszélyeztetik, és hogy ily gyanakodó állítások az osztrák hadsereg sorában inkább helyesebbé, mint elmondásra látszanak találni (?). Akármily nézet uralkodik a német birodalomról, a szép dunamelleki ország utáni vágy, mint oly kevéssé taláható napéjünkben, mint a határok kelet felé való kitérítésének szükségese. Ausztria, Orosz- és Németország összetartása, mely a béke legjobb biztosítékai egyikének van elismerve, megfelel a Németországban is általános békeóhajtásnak, és helytelen eljárás, rendszeres gyanusítás által árnyekot vetni oly egyetértésre, mely, ha a népek hajlama és hangulata bizalmatlanság ébresztése folytán ellene fordulna „erejének gyökerét vesztí leti.”

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ülése február 11-én.

A képviselőház mai ülésében valahára, befejezte a költségvetés feletti általános tárgyalást. A Ház türelmetlensége tetőpontra légett és beleunt a szőaratába. A felszólaló képviselők perzekív tartó „ekáll” kiáltásokkal fogadtattak; a mi megújult, mielőtt a szónok bevégezné egy mondatot; rövid pautát tartott, hogy új mondatához kezdjen.

De a ház ezen türelmetlensége nem zavarta Bobory Károlyt, Csiky Sándort, Schwarz Gyulát, hogy elmondják azt, a mit a Ház nem volt kíváncsi hallani. Csiky Sándor, a magyar képviselőház ezen eredeti alakja, mivel az „egri hős nő” valószínűleg meg fogják ajándékozni a hazát a jövő országgyűlésen is, ez alkalommal is felvidította a Házat a maga finansziális terveivel.

Simonyi Ernő zárbeszédét kívánt tartani. Egy vaskos kötet jegyzet fekkölt előtte és a budget-vita folyamában felmerült tárgyalhatna, a mi fölött Simonyi elbeszélést két ülesen át a maga egyhangy conversáló modorában. — De a ház nagyon türelmetlen volt; és Simonyi Ernőnek utóvégre is volt annyi érteke, hogy „egy rövid félóra” után beléte, miszerint az áramlat ellen nem lehet uszni; s bevégezte beszédét.

A „zárbeszéd” joga illette meg még Tisza Kálmánt. Nagy értekel, feszült kíváncsisággal hallgatta a ház. A képviselői padok zsufoltak voltak, és

ez alkalommal a „távollevők” száma igen esélyli lehetett. Beszéde elején Tisza sikerülten polemizált a szőballal, s replicáit zajosan éljenzé meg a jobboldal is. Azután áttért Paczolay és Ghyecz pénzügyminiszter némely észrevételeire, — s ez utóbbinál alkalmat vett magának némileg részletesebben körvonalozni álláspontját a fenförgő finansziális kérdésekre néve.

Beszédének ezen helyeit, melyek a kormány pénzügyi politikája ellen valának irányozva, némán és a helyeslés jelle nélkül hallgatta a jobboldal. Tisza megvonta a különbséget a maga álláspontja és a kormány pénzügyi programja közt. Legelsőben is nem ért végsővel a szőballal néve; rendszeres változást sürgett, a sürgős közgazdasági kérdések megoldását óhajtja, hogy emeltessek az adóképeséget; nem lát veszedelmet a kölcsön maradványainak nagyobb mérvű elfogyasztásában, s új kölcsön fölvételében sem; a direct adók emeléséhez, csak ezután is a szükséghez képest nyúlha. Párhuzamot vont két sított gazda közt; az egyik — látván az anyagi veszélyeket, melyek környezik — összehuzza magát, reducálja háztartását, s a mi végsőleges rendbejövéséhez szükséges kölcsönrel szerzi be; a másik csakhogy fenntarthatassa háztartását, az utolsó vetőmagot dobja a piacra. Tisza helyesebbnek tartja az elsőnek eljárását.

És mi is. Csakhogy a párhuzam nem talál, és nem hit. Mert a kormány által javasolt pénzügyi politika azon gazda eljárásához hasonlít, ki látván anyagi zavarait, reducálja háztartását, beszüntet minden luxus és elodázható kiadást, de teljesíteni akarja azon kötelezettségeket, melyeket elvállalt; tekintetbe veszi készpénzkészletét, azt, hogy honnan és mikor várhatja külföldi követeléseinek befolyását; eljárja perreit, számba veszi függő üzleteit, számot vet, hogy ezekből mikor remélhet valamit; s mikor látja, hogy bizony mindezekből igen problematikus a jövetelem, s hogy a legközelebbi időre ezekből nem várhat semmit, nem folyamodik újabb hitellel, s kiről ügyes-sok rosszat beszélnek szomszédei, s kit könnyelmű gazdálkodással vádol az egész környék, — hanem megfizeti munkásságára adja magát, s arra ösztönzi egész háznépet. Az ilyen gazda meg, helyesebben eszelecszik Tisza gazdájánál is.

Részünkről csak sajnálni tudjuk, hogy Tisza Kálmán oly mereven ragaszkodik az általa felállított pénzügyi nézetekhez. Csallhatatlannak valószínűleg ő sem tartja magát s valóban mai pénzügyi érvelése egyáltalán nem nyújt alapot esallhatatlansági igényre. De éppen azért óvakodnia kellene subjektiv fellegásának oly makacs előterbelölésétől, mely bizonyára nem mozdítja elő a bonyodalmas helyzet meg-

Elnök: Perczel Béla. Jegyzők: Széll Kálmán, Szeniczey Ödön, Huszár Imre, Mihályi Péter.

A kormány részéről jelen vannak: Bittó István, Ghyecz Kálmán, Szapáry Gyula gr., Pauler Tivadar, Bartal György, Zichy József gr., Trefort Agoston, Szende Béla és Pejaescevic Peter gr.

A mult itéki jegyzőkönyv felolvasatván, észrevétel nélkül leolvasították.

Dobsa Lajos és Horn Ede kérvényeket nyújtának be, melyek a kérvényi bizottsághoz utasították.

Következett a napirend: az 1875. évi államköltségvetés általános tárgyalása. Bobory Károly: Allitsak vissza a nemzet állami függetlenségét egész teljességében, állítsak vissza a nemzet valódi önkormányzatát az egyenjogúsággal szemben s akkor, azt hiszi, a nemzet örömmel fog aldoztatni hozni, szívesen teszik le a haza oltárára a hőlejek ezereiteket, a nemzet főpapjai pedig azon államjávukat, melyeket bírnak. Nem fogadja el a költségvetést

— Én el nem ismerem azon jogot, melylyel apám, akaratom ellenére személyemmel rendelkezik. Gyűlöllöm azon embert, kit nekem szánt. Hát te is akarsz, hogy néje legyen, a legelviselhetetlenebb kinokra kárhoztatva? Nem! nincs a világon oly erőszak, mely bevégezesemet kiskisarkatnál belétem. Így hát édes anyjóm, tégy úgy, mint kérelek. Apám mondaná a mit teszik, mindent magamra vállallok!

Nem volt mi válaszolni a szegény Favalornak, mert már eszengették, Gilberte kisasszonyt alig volt ideje a salon egyik ajtaján küssönni, míg a másikon belépett Costeclar ur.

Ha volt is annyi élelslátása, hogy az épen történeteket megsejté, legalább nem mutatná annak tudatát. Leült, s csak néhány percznyi fülteletés társalgás után kérdőszókódk Gilberte kisasszonyt hol és hogyan létező.

— Leányom kisé . . . gyengélkedő . . . dadogó Favoral asszony.

Costeclar nem volt meglepetve. Csakhogy látszólagos sajnálkozással feléle:

— Favoral barátomnak még rosszabb fog esni e sajnos körülmény, mint nekem, ha tudatni fogom vele.

Favoralnak inkább, mint bármely más anyja, megérthető és helyesebbet Gilberte kisasszonyt legyőzhetetlen ellenszöveté a rá erőszakolt partie etten.

Mikor ő fiatal leány volt, hozzá is oda lépett egy reggel az atyja, azt mondva: Férjert találtam számodra.

— Szegény, bekötött szemekkel fogadja el. Ugy észreveszté volt kinezva a mindennapi lealásók által, hogy a házasságba menekült, mintha réve jutna így.

Azóta, alig mult el nap, hol el nem monda felkében, hogy jobb lett volna meghalnia, mint hogy e lánczot akasztotta nyakába, mit csak a halál oldhat le onnan becsülettel.

Szóval, igazat adott leányának. (Folytatás követ.)

Kiadóhivatalos:

HALÁSZ IMRE.

Kiadóhivatal:

Franklin-Társulat épületében (egyetem-utca 4).

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK:

helyben és vidékre | Egy évre . . . 20 frt | Negyedévre . . . 5 — | Félévre . . . 10 „ | Egy hóra . . . 1.80

Egy szám ára 6 krajczár o. é.

Hirdetések a kiadóhivatal által árjegyzék szerint számítanak

A BUDAPESTI ÁRÚ- ÉS ÉRTÉKTŐZSDE ÁRJEJYZÉSEI. (HIVATALOS.) A BÉCSI TŐZSDE ÁRJEJYZÉSEI.

Table with multiple columns listing market prices for various goods, currencies, and securities. Includes sections for 'Gabona árak', 'Kötvények', 'Malmok', 'Zsölelevek', and 'Váltók'.

Advertisement for 'Finom selyemárak' (Fine silk goods) and 'női ruhakelmék' (women's clothing) by HAMBURGER ADOLF.

Advertisement for 'GYAKORLATI UTMUTATÁS' (Practical Guide) by Gyurky Antal, focusing on legal and administrative matters.

Advertisement for 'Magyarország képekben' (Hungary in Pictures) album by Nagy Miklós, featuring 400 illustrations.

Advertisement for 'PÖT-SZÓTÁR' (Five-Word Dictionary) by Dr. Ballagi Mór, a German-Hungarian dictionary.

Advertisement for 'KÉPES MESE KÖNYVEI' (Picture Storybooks) by Franklin-Társulat, featuring 36 illustrated tales.

Advertisement for 'A BÜNTETŐ JOG' (Penal Law) by Fiedler Ignác, a practical guide to the law.

Advertisement for 'A tealkönyvi törvény' (Library Law) by Dárdai Sándor, detailing regulations for libraries.

Advertisement for 'Magyar polgári törvénykezési rendtartás' (Hungarian Civil Procedure) by Apáthy István.

Advertisement for 'A „FRANKLIN-TÁRSULAT”' (The Franklin Society) and its publications, including a dictionary and storybooks.

Advertisement for 'A „FRANKLIN-TÁRSULAT”' (The Franklin Society) and its publications, including a dictionary and storybooks.

Advertisement for 'A tisztelt orvosi közönséget' (The Honorable Medical Community) by Dr. Steiner János.

Advertisement for 'GYERMEKGYÓGYÁSZAT' (Pediatrics) by Dr. Schulhof Jakab, a comprehensive manual for child medicine.

Advertisement for 'Az alkati bujanság tankönyve' (Textbook of Mental Disorder) by Purjesz Zsigmond.

Advertisement for 'GYAKORLATI SEBÉSZET' (Practical Surgery) by Balassa Jánostól, a practical guide for surgeons.

Advertisement for 'A „FRANKLIN-TÁRSULAT”' (The Franklin Society) and its publications, including a dictionary and storybooks.

Advertisement for 'A „FRANKLIN-TÁRSULAT”' (The Franklin Society) and its publications, including a dictionary and storybooks.

Advertisement for 'A tisztelt orvosi közönséget' (The Honorable Medical Community) by Dr. Steiner János.

Advertisement for 'Az alkati bujanság tankönyve' (Textbook of Mental Disorder) by Purjesz Zsigmond.

Advertisement for 'GYAKORLATI SEBÉSZET' (Practical Surgery) by Balassa Jánostól, a practical guide for surgeons.

Advertisement for 'A „FRANKLIN-TÁRSULAT”' (The Franklin Society) and its publications, including a dictionary and storybooks.

Advertisement for 'A tisztelt orvosi közönséget' (The Honorable Medical Community) by Dr. Steiner János.

Advertisement for 'GYERMEKGYÓGYÁSZAT' (Pediatrics) by Dr. Schulhof Jakab, a comprehensive manual for child medicine.

Advertisement for 'Az alkati bujanság tankönyve' (Textbook of Mental Disorder) by Purjesz Zsigmond.

Advertisement for 'GYAKORLATI SEBÉSZET' (Practical Surgery) by Balassa Jánostól, a practical guide for surgeons.

Advertisement for 'A „FRANKLIN-TÁRSULAT”' (The Franklin Society) and its publications, including a dictionary and storybooks.

Vertical text on the right edge of the page, including 'Első évfor', 'HALA', 'Franklin-Társul', 'KÖZ', 'Egy óra', 'Nagyedv', 'Félévre', 'Egy évre', 'Gyűjtőkne', 'egy tiszteletp', 'Budap'.

Vertical text on the right edge of the page, including '„Nézetem", 'semmi erély', 'zetben végbe', 'ék nem tagad', 'ok jogosultsá', 'sága, a mely', 'erélytelensé', 'akkor ok', 'tel — és e', 'kor beszéden', 'a bajon,', 'erélyes a', 'jaink orv', 'Igy szolt', 'szédében, je', 'mely azon ell', 'közjogi oppo', 'A közjogi k', 'nincs többé T', 'véleménykülö', 'ért abban, hog', 'két oldalú szer', 'vállalt kötelez', 'hogy a törvény', 'hajlandó végre', 'mindaddig a m', 'tatik. És elis', 'hogy e törvé', 'most mines nap', 'A mi külön', 'Tisza Kálmán', 'fennáll, ezek a', 'kérdések.', 'A pénzügyi', 'fennforgó diff', 'tantjuk, mely', 'kiegénylhető', 'sok tekintetben', 'tan szemben ál', 'A bankkérdé', 'a vám- és keres', 'videlmi akaru', 'formját sürgetj', 'az ország érde', 'oldaltársanak', 'azt hiszi, hog', 'ezen kérdések', 'megoldhatók. O', 'ez, melyet az or', 'okunk perhoru', 'névze csak hasz', 'egy „erélyes a', 'alatt elvezet a m', 'Allamháztartá', 'a főkülönbség', 'Deák-párti kom', 'közt az, hogy', 'ban az államsze'.